

017. Eerste Maaslands dictee

De toekomst van onze jeugd

Het is een niet te loochenen feit dat onze jongeren, die de pijlers vormen waarop de twintigste-eeuwse maatschappij rust, het geenszins gemakkelijk hebben. De jaren van geleidelijke en enigszins zelfgenoegzame ontplooiing lijken voorbij en de samenleving wordt steeds complexer.

Normen en waarden schijnen te verglijden in het ijle en op de toekomst is blijkbaar geen peil meer te trekken. Het aantal gediplomeerden stijgt onrustbarend en menig tot nu toe pretentius beroep heeft weinig perspectieven.

Is het dan te verwonderen dat jongeren de neiging krijgen ongeïnteresseerd te raken? "Waarom", zo hoor je meer dan eens, "zou ik me afpeigeren als ik toch werkloos word?" Zo'n geestesgesteldheid leidt ongetwijfeld tot niveauperlaging en menige onderwijsinstelling krijgt de onthutsende trekjes van een therapeutisch instituut.

Als gevolg van deze malaise schijnt bij tijd en wijle ook de schooldiscipline af te nemen. Pedagogogen zijn dan ook geen geïrriteerde zanikers of gedesillusioneerde kwibussen die bureaucratische hobby'tjes koesteren als ze trachten het peil van ontspoorde luiwammesen op te vijzelen.

Integendeel: het is zeker niet naïef zich te wijden aan de psyche van die jongeren die het in de praktijk moeilijk hebben te blijven functioneren, geplaagd als ze al worden door differentiaalberekeningen, thermodynamische formules, de beginselen der elektronica, Franse dictees enzovoorts.

Gelukkig is de mens een geprivilegieerd wezen met een ideeënrijk aanpassingsvermogen, dat zich op benijdenswaardige wijze kan bevrijden van zijn twijfels. In benauwde tijden ontvouwt hij vaak zijn grootste creativiteit.

Hier liggen de kansen voor onze jeugd. Niet geremd door vastgeroeste theorieën en overgeërfde principes, kan ze zich met enthousiasme beijveren om voor onze maatschappij nieuwe dimensies te creëren.

Goed, onze jeugd mag zich dan misschien minder bekommeren om politieke clichés, cao's, douane-unies, socialezekerheidsbijdragen en economische recessie, maar ze voelt zich alleszins aangesproken door milieuzaken, derdewereldproblematiek en door de strijd tegen culturele nivellering en commerciële computerisering.

Haar openstaan voor het niet-alledaagse en haar kritische kijk op het thans geldende waardepatroon zijn haar garanties voor bewust engagement.

Niet zozeer diploma's, maar veeleer eigenschappen als dynamisme, creativiteit, verantwoordelijkheidszin en aanpassingsvermogen zijn tegenwoordig gewenste elementen. Aan jongeren die de maatschappij deze capaciteiten kunnen aanreiken, behoort de toekomst, ja zelfs een glorieuze toekomst.